

Den bergtagna

En röst. *Folkvisa från Kolmården.*

1. Och jung-frun hon skul-le sig åt
2. Hon klap-pa' på ber-ga-dörrn med
3. Och upp steg då bergets kung, drog

p Alla (långsammare).

ot - te - säng-en gå.
 fing-rar-na de små. *Ti-den gör mig*
 lä - se - na i - - frå.

En röst.

Så gick honden vägen åt hö-ga berget
lång. »Stattupp du hö-ga bergkung, draglä-se-na i-
 Så var hon i berget i åt-ta runda

p Alla (långsammare)

låg.
 frå! » Men jag vet, att sorgen är tung.
 är.